

Z kroje

Ječmínko

občasník

roč.

2

č.

2

..ZTRACENÝ DVA ROKY..

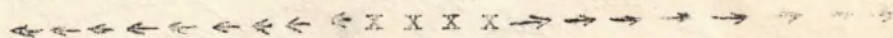
Dýchnám rád volný vzduch.

A teď je moje duše sevřena čtyřmi zdmi.
Zdá se mi, že každou chvíli se na mně spouští
strop. Chybí mi slunce a nebo hvězdy.
Lehnu si na postel a piji vodu z vodovodu.
Dávno jsem neležel v měkký trávě a nepil
vodu ze studánky.

Tak Ahój, snad se zase brzy uvidíme.
A podával mi ruku a já věděl, že se má
neříká tak lehce, jak se u toho tvářil.
Mohlo to být horší, povím si za rok. Pro
ručičky mých hodinek odmítají běžet napřed.

A potom, když se ohlédnu za sebe, vidím
jen ztracený dva roky....

Jimi Vexlař
/t.č.vz./

Vážený pane učiteli, sděluji Vám tímto, že
naše Marie v následujících zimních měsících
nebude chodit do školy, neboť by vyvrzala
hodně tepla.

Děkuji, Jurčíková - matka

X X X X

Do nemocnice přivezli pacienta Pitika, který
měl strašně černá záda: "Od čeho to máte,
prosím Vás?" "Ale, chodil jsem se soukromě
léčit ke kamarádovi Doktorovi a ten má ren-
tgen ještě na petrolej."

X X X X

Radek se Slepýšem na "velkém" v Tatrách.
Optá se jich domorodec: "Chalani, bolí ste
na Strážskom plese?" profesor Slepýš jen
ledabyle přehodí: "Iba na požárníckom."

X X X X

Vojenská autoškola. - Vojín Jimi Vexlař vyjel
na lampasáka: "To neumíš troubit, vojíne"
"No, umím, ale nedovedu ještě jezdit"

PŘEŽIJEME

Jane děti přírody
a chtějí si hrát.
Dati si přece smějí hrát?
Tak půžeme také
ale kde?
Pár jedinců se to nelíbí
to si hrajeme
ze z toho máme radost
že žijeme

Závidí snad?

Ne - oni to neumí
pro samé bučování
neví co je život
Značí jen pracovat,
pracovat, P R A C O V A T .
Ale to není všechno.

Nevědí, že kvetou květiny,
co je to slunce a že ptáci zpívají
Jedou svým nablejským fírem
a nevnímají krásy naší země
aby ta chtěli vzít!

My neoběháme rok 2000

My přežijeme V Ě Č N O S T !

/Yerba Bay/

Necivilizovaní

Pojídáme

chleba nemalej hořčicí

a krémem na boty

Žijeme nehygienicky

Jsme chlapi drsných krajů

my

studenti civilizace.

Houla

Tramp, ochránce přírody, by měl
cámpovat vždy u potoka, aby až
se vožere, neblil po lese.

Obecně řečeno, poznal jsem je všechny
ty šťastné cesty, jež vedou tě po
světě. Obecně řečeno, vím, jen, že jsou
pro ty, jež nemohou dlouho spát v téže
loží, pryč musí dál, jako já sám jsem
to dělával, hledat nové věci, až
najdou - smrt.

Jack London

A M A T Ě R S K Ý T R A M P I N G .

/ničím nerušený skorezonolog panětníka starých časů /.

"A hele, stopař! Ať se jedu sám - já ho vezu.

...ha, tak vy ste tramp? A cože stopem - po spíchnáte? Jó, peníze? Jinak byste jel vlakem, ne né? Peníze... Jako ten fotbal... No jo, jako fotbal... Kdepak amatérskéj čutes a amatérskéj tramping. To už není... Jó, kdysi, to trampové dělali fakt všechno zadarmo a rúdi! Ale dneska? Amatérskéj tramping! Děte ni s tím k šípku, prosím vás! My vrahovali vlakem čistě! Bez jízdenek! A bez peněz, pane. Jezdili sme tenkrát všichni zadním vagonem a když se tam náhodou vedvážil štiplístek, to byla mela, jéjeje! Nikdo neví jak, ale dycky vyskočil v tunelu zadní plošinou na koleje. Kdepak jízdenky. To nebejvalo?

...A hajný? No ty s náma byli jedna ruka. Vono jim taky nic jinýho nezbejvalo. Zákon silnějšiho, víme? Co? Legitimace? Bločky? He! To my neznali..

A co žralo? Konzervy a polotovary? Jó, to zas jo! Jenomže polotovary, to bejvalo bramběříště a nejlepší konzerva dobře vdehnaná husa. No do taky zajíček vokaček. Jako, do voka chycenej, víme? No, i vopuštěnej pes sem moh. Nejlepší služební. To se zabili dvě mouchy jednou ranou! Ale ženska? - Každý má nose voplechovaný v pouklovaný pikle. Snad aby mu ho někdo nerozstřílel. I když bouchačky se už dneska taky nevozej...

~~KKKKKKKKKKKKK~~ s téma legitimace a bločkara? Jo

...A jak je to?

ták! Statní ochrana, Lesní stráž! Bločky? Jo, pokutový! Ahá! No jo, no jo. A to platíte, že jo? To je blbý, to je blbý...

A co petlach? Povolení vyběháte, kelky nakou-
píte? No ne! To sou věci!... A tomu říkáte
tramping? Amatérskéj tramping? Nyť je to dnes-
ka všechno koupený azaplacený! Amatérskéj
tramping?! Dneska! Děte mi stím k šípku, pro-
šávás! Jó, kdysi, to trampové dělali všechno
zadarmo a rádi!

Že už dál nepojedete? JO, ták, vy ste na m' stě
Tak neshle..

...Eště, že mám tu chatu a auto, že už neam-
sím jezdit na čundry...."

Cinbura, úner 1979

[2. cena Trapsavec 79; povídky pokročilých]

Mrakodrap jako vypětí ducha
Mrakodrap jako únik.
Mrakodrap jako poselství stoletím.
Mrakodrap jako přesah.
Přesah města přes město,
lidí přes lidství,
kameně přes kámen.

M. Holub

Auto je prostředek, jak uplatňovat indivi-
duální nec nadřazenou vlastností pří-
rody, která se nazývá prostor.

M. Holub

.. Střela ..

To byla rána! Těsně vám za mejma zádama! Proletěla jsem takovou úzkou chodbou a ocitla jsem se nad bojištěm. Leskla jsem se na slunci - jsem totiž mosazná.

Bylo mi jasné: Musím letět furt kupředu a nesmím se - jó vychýlit. Bylo má zrovna na na jaře a byl takovej fajn vzduch... Jednou mou ségru vystřelili do deště. Tý se nechtělo! Ale to je osud. Koj osud měl na hlavě ředi divou přílbu. Určil mi směr a tak jsem letěla. Byl vám takovej fajn vzduch, slunce svítilo...zkrátka skorát na výlet.

A jak tak letím, tak najednou minu takovýho... ..jak bych to řekla. Moh bejt fešák, ale už se dlouho neholil a byl samej prach. A něco vám mě začalo říkat: Holka, patříš jsi jemu. Co teď? Vrátit se? Nejsem bumerang! Letěla jsem dál.

Byl takovej fajn vzduch...jenom já musela pořád myslet na toho - víte, jak moh bejt fešák, jenomže se neholil. No jak jsem ho minula. Treba ho dostala jiná. Jak mě tohle napadlo, začala jsem žárlit. Něco mě k tomu zaprášenému fešákovi táhlo. Lidi to bylo hrozný. Já najednou začala cejtit, že to byl on. A že ho třeba dostala jiná. Marně jsem si říkala, že na mě jistě nákej čeká..... Nečekal!

Ale to už jsem letěla kolem takovýho lesíka jedlovýho a... ..jsem, že jsem zabloudila. Víte, když člověk zabloudí, to prostě prožívá ne celej svůj život.

Ale v tom vám za tím lesejkem táhli takovej
vozejk a na něm peřiny a šatstvo...a vedle
vozejku se batolil takovej malej človíček.
Viděla jsem, že mám příležitost. Už jsem by-
la sice trochu malátná, ale sebrala jsem vše-
chny své síly, jenom abych nezůstala starou
pannou. Jenomže už bylo pozdě.

Akorát jsem cvrnkla o plechovej hrnec - byl při-
vázaněj k tomu vozejku - a svalila jsem se.
A zrovna k nohám toho malýho. On mě tak neohra-
baně sebral se země a usmál se. Byla jsem
ještě vlažná....

Jiří Suchý /Sto povídek aneb
nesplněný plán/

Konstelace

Komáři nasbírali píseň o vlídném báhně
Světlušky pookřály
Třpytivým hranolům svícnu
Chtělo se zasmát

A byl slunný den plný jinovatky
A to vše se nastřádalo
V půli února
Do ledových vitrin

Řečetlák

BESKYDY

Motbo: V roce 1980 se začnou hloubit první šachty v Beskydské oblasti v okolí Trojanovic, Malenovic, Sklenova, celkem 14 dolů.

Buďte zdraví, Beskydy,
vy jediný campe mých tichých vandrů,
vzpouzející se černotě
drátů a uhelných šachet,
mám rád vaše napnuté
větve pod smrtonosným sněhem,
i vašeho lesáka a dřevorubce
s rukama od smoly.
Bráňte se, než do vás
zavrtají své díry,
než rozkotlají naše stromy
jak jícny prodejných děvek
černých očí a popílkového prachu.
Mám rád ty jablunkovské
průsmyky i Ivančenskou mohyly,
ohně na Goduži.
Bráňte se, ať mohou
si podat ruce
vandráci opilí svobodou.
Pozor na zástupy číhajících
koček se svítícím
bělmem svíček,
pozor na černé chlapy z podzemí,
větrné růžice
k vám ukazující,
pozor na campy,
co jste si hýčkali.
Chraňte si ticho posledních stromů,
a zablěšné kočile veverek.

Měly jste sílu prvního
černého uhlí,
co našel kovář prý,
a pak už míchali
se do vás druží.

Ti vedli zákon
i mimo vás,
mimo vás tuláci,
vy neznáte zákony,
pro vás zákony
dělejí druzí.
A vy se řídte
a sklňte se.
Před čím?
Před klovanci černých
havranů E. A. Poa,
před spolínem Baudelaire

Až procitneš má země,
ty po léta mučená,
tvé rážové pevné & láno
se roztetelí.
A já s tebou chci být,
s tebou a svými druhy.
Až procitneš, má země,
z mastných prožloulklých tváří,
z opilých postelí
a trusů ptáka.
Až se vyhrabeš z té žpíny,
pak postůj, čase
na stoletou chvíli

Mé černé Beskydy se svým
uhelným prokletím.
Mé hory ubohé, až poslední
zemře tulák, vy s ním.

Sklňte se mreky a pějte
píseň poslední
a řvěte o tom, co se amí,
až zapadnu propálený
jako můj betl
k vám do černoty
vašich šachet, Beskydy! Stenly

R O Z P O Č I T A D L O

Tramp je volnej jako pták
brousí světem všelijak
na koho to slovo padne
ten nechytne dneska vlak
mame jedná výhodu
mame rádi, přírodu
na koho to slovo padne
ten musí jít pro vodu
Tramp je duše bujará
dřív než zazní kytara
na koho to slovo padne
o dřevo se postará
Oheň hoří pod keří
ať ten jde kdo nevěří
na koho to slovo padne
ten uvaří večeří
Každej tramp se půjde rád
na náš potlach podívat
na koho to slovo padne
ten nepůjde dneska spát

Tapi

Jsou některé věci, které se nedají
naučit rychle, a za jejich osvojení musíme
těžce platit časem, což je všechno, co máme.
Jsou to ty nejprostší věci, a poněvadž
jejich poznávání trvá celý lidský život,
ta trocha něčeho nového, kterou každý
člověk od života dostává, je velmi drahé
a jediné dědictví, které po sobě může
zanechat.

Ernest Hemingway

Bliž k sobě

Ubíhá obraz krajiny
Střídá se louka
Les a vsi
Malá nádraží
Do setmění
A pak
mezi prsty
protéká čem
Mihají se světla
Kole vtloukají
jednotvárnost
Do touhy

Nepotkání

Scvrklé
jeřabiny i šípky
žalují
Žalují
na pohlazení
prvních mrazíků
A mlčky
jim dáváš za pravdu
Mlčky se těšíš
na nikoho nepotkání
po šustivých stezkách

Señor

S M U T N Ý D E N .

Někdo hrál píseň
tu píseň molovou
když mraky tanly
zčernalou oblohou,
kdo zná tu chvíli
kdy nechce se dál žít,
kdy polní kvítek
je srdci mnohem blíž.

Někdo hrál píseň
tu píseň celou v poli
mám v srdci tíseň
když láru hohou stvol
a v dlaních krůpěj
mám ze slz lesních vil
konu mám viščit
za smutek těchto chvíl.

Jít ještě chvíli
a zůstat na rozcestí,
to co by stili
to jiní drtí pěstí
i něžnou růží
ti vyrvе vítr z hor
zbyde jen krůpěj
a polámaný stvol.

V S O B Ě .

I strom v sobě čeká sam sebe
a člověk
vždycky si zkouší uvěřit
až do příštího pokolení
ale nikoho z nich nenapadne
že oba v sobě nosí
kus hlíny.

Vladimír - Olomouc - Holice

Noc Peh

Vobsazenej flek
mezi stromy
na prádelní šňůře
pověšený domy
pod hlavou žracák
klacky na točení
= takhle dejché tulák
bez placení.

Podzim

Utíkám
slunce dohola
mi mává
sme vodvedený
nesmyslný stůj
a do zad
mi střílí listí

Jednou

Jednou tě pátek
chytne za límec
a vykopne
z týdenního vlaku
řekne človíčká
tebe mám
už dnes dost
Jen noc s tebou
zůstane
a první most

Ublajání

Sesckly koruny
dřevěnejch králů
Tak konec
bejva smutnej
však kolez ohně
zůstává sedět
pár věrných
poddaných.

Smetičtě

Přehrabujem
minulost zítřků
hledáme ztraceno
kopeme do skutečnosti
zlostně nedáváme
na špinovej den
co kazí snění
na přírodu
že už není.

Vteřina pro trampa

Tejden je chromej
děsně se vleče
k svému konci
Propuštěnej pátkem
tramp ělape
svůj vteřinovej vandr.

Beton

Šedivá vulkanická hvězda:
stíny z betonu, zem z betonu,
nebe z betonu, stromy z betonu
houpačky z betonu, něha z betonu.

Několik odřehých pimprlat
hraje svůj kus. Račpárek za Hraha,
Drak za Kašpárka. S chřeštěním
padají andělé.

Konsulové v ornátech u betonových bran

čekají na barbary. Barbarů
však už není.

Jen kamenný Kentur
zvedá náhrodek neší kůže
a skučí v stojatých tmách.

Stěny z betonu. Myšlenky z betonu.
Sperma z betonu. Vlasy z betonu.

A když se pohlídíme, drolí se písek
je třeba

lepšího betonu

Krve už bylo dost .

/ze sbírky BETON/

Douška:

Protože Klondike začal vycházet svého času v "Ahoji", který bohužel jako mnoho jiných plátků zanikl, nebude první díl asi pro mnoho kamarádů novinkou. Byl jsem však požádán o pokračování v tomto plátku a tak si říkám: "Raději od začátku!" Doufám, že se mi už konečně podaří dovést seriál do konce. Tak se Piere Bertone a kamarádi nezlobte, že jsem tu zas. Před časem byl v televizi seriál podle J. Londoña, který dost zkreslil dějiny Klondiku, takže je tu druhý pohled na stejnou věc z jiné strany, než z kultu silných mužů /promin Jacku..//

Ahoj Stenly

Klondike trochu jinak.

Co jiného mohlo zajímat tisíce lidí než právě Klondike? Stal se výchozím bodem pro vznik mnoha osad. Co jsme vlastně o něm věděli? Pokusím se v několika pokračováních převyprávět jeho dějiny podle Piera Bertona a jeho knihy Zlatá horečka. Pro ty, kdo knihu četli neříkám nic nového a hlavně kamarádi: "Nekamenujte proroky!"

Sever se probouzí

Motto: "Vlastně je divné, že dějiny Klondiku nenapsal někdo dřív. Ale je to asi zákonitě. Teprve dnes jsou všechny paměti uzavřeny, všechny zápisky u konce. Jedním z největších problémů bylo oddělit skutečnost od fikce. Snažil jsem se nedramatizovat, protože fakta

sama mi připadala dramatická. Nebylo třeba nic přidávat, nic přikrášlovat. Legendy se však těžko vyvracejí, lidé si budou dál přát slyšet pohádky o zlaté horečce."

Pier Berton

První přišli na řadu Rusové roku 1834, ti se o zlato nezajímali. Ani domorodce /pojmenovali řeku Yukon - Největší/ a ani obchodníky Hudsonské společnosti nezajímalo nic jiného než kožešiny. První našel zlato při FORT YUKONU Robert Cambell a později i někteří obchodníci. V roce 1880 se zlato našlo. Bylo založeno město Juneau. Prospěktoři přicházeli po dvou, po třech. S ruksakem, pánví, lopatkou a láhvičkou rtuti. Živili se fazolemi, čajem, a sleninou, přechali před civilisací. Jako předvoj mohutné armády začali pronikat do yukonského údolí. Yukon je osobitá řeka. Pramení patnáct mil od vod Pacifiku a pak plyne 2 tisíce mil, než dospěje k slané vodě téhož Pacifiku.

Mazáci

Roku 1873 dorazil na Yukon Arthur Harper ze severní Kanady z údolí řeky Mackenzie. Roku 1878 se sem dostal George Holt přímo z pobřeží Chilkootským průsmykem. Roku 1882 přišel od Beringova moře po proudu Yukonu Ed Shieffelin. Harper byl Ir s hranatou tváří, rysím pohledem a mohutným obnovcem. Vyčal se za obzor s pěti galony silného rumu a pěti kamařády. V roce 1873 dosáhl Yukonu a pak tudy bloudil celé čtvrtstoletí. Zlato měl téměř před nosem, ale propásl jej. Prohledal čtyři řeky - Stewartovou, Fortymili, Tanana a Klondike.

Zemřel v roce 1897. Ani Georg Holt neodhalil zlato. Prvním sídlem Harpera a ostatních byl Fort Reliance. Několik zeměpisných názvů je odvozeno ze vzdálenosti řek a míst od Fort Reliance : Fortymile - řeka a město - čtyřicet mil, Sixtymile - šedesát mil, Twelvemile - dvanáct mil. Většinou se zapomíná, že před vlastní zlatou horečkou na Klondiku předcházelo několik menších horeček ze zlatem. Už v roce 1886, překročilo Chilkootský průsmyk asi dvě stě zlatokopů a v jednom roce vytěžili u Stewartovy řeky za sto tisíc dolarů zlata. Proč přehali tito muži z civilizace do pustin? Byli spíše štvanci než objevitelé. Byli mezi nimi podivní, výstředníci a blázni. Pirát Jimmy, Kanibal Ike, Velký Dik, byli to chlapi s bez skrupulí a přesto se podřizovali jednomu velkému zákonu - zákonu kamarádství. Z jejich táborů vznikala města - Steward River, Fortymile, Circle City. Circle City založil Mc. Questen, v roce 1896 mělo 2 divadla, danďingy a osmadvace saloonů. O vánocích 1896 - 1897 začíná nová drama.

Otvírala se kapitola zvaná KLONDIKE.

Podle Piera Bertona píše Stenly.

Ars poetika

Pro sepraný spacák
sehnal jsem kapky života
v podobě trvalého deště
s pochybami Jonáše
vyvržený na břeh
hledám Noemovu archu
a místo k Žití.
Jako holubice u hory Ararat.
Stenly

DĚŠT

Šumí déšť
Nastavuješ tvář
I dlaně
A nebeská báně
pláče neslaně
Šumí déšť
A stéká po víčkách
jakoby spících
Po lících
Do úsměvu.

11. 8. 1979
Señor

ZASTAV SE

Na chvíli zastav
očím nastav
krásku
Změříš pohledem
rodnou zem
A v úžasu
...
Zastav se
Spěch
davu nech.

21. 8. 1979
Señor

ZVĚSTI.

8. Přehlídka country, trampské & folkové písně se koná v sobotu 24. II. 1979 v Holešově /trať 30/ začátek v 18. hod., vstupné 10 Kčs, velký sál H Holešovského zámku. Kamarádky z větší dálky je zajištěn nocleh v tělocvičně, spacáky sebou !! Kamarádi fotografové a výtvarníci - jste-li ochotni vystavit své výtvořky po dobu přehlídky zašlete je do 20. II. na adresu: R. M. Čnálek, Sušilova 341, Holešov 769 01, /trampská tematika/ účast přislíbili skupiny: DDT Valm, z. T&V Hranice Traseří Brno, FLEK Gottwaldov /další se čekají/ pořadují RADEK & SLEPÝŠ & DUCHÁČEK A H O J ! !

O X O X O X O X O
Podzimní rovnodennost pořádal klub ~~MRŽENÍ~~ SF spolu s SŽZ na borově.

O X O X O X O X O
Autorem linorytů v tomto čísle je kamarád OLGA

O X O X O X O X O
5. roč. Trampských manévrů byl opět na hradě Helfštýn. Sever zvítězil.

7 O X O X O X O X O
VII. výr. oslavila osada ~~SPINĚK~~, B. T. O. VÁTRA,
8. ZLATÁ ŘEKA z Pardubic.

O X
A H O J P A R D I - vyhlašuje se pátrání o historii trampingu na Moravě před 50ti lety po ~~MRŽENÍ~~ jaké osady jezdili, kdy-rok dnešek, napište kdo, kam, co bylo za akce, ale také nějaké příhody.. Letos je trampingu na Moravě 50 let, ale co kde o něm více vic...? Ozvěte se také jaký máte názor na tento plátek, co se vám líbí, co ne, co by mohlo vycházet, co zlepšit.

A H O J Mky